

«La tristesa sobre l'escenari no és productiva»

La jove granollerina Ivette Nadal treurà un disc i un nou recull de poemes aquest 2012

Nadal no ha parat de fer provatures en dos camps que es toquen: la poesia i la música. Foto: E. Plantada

"Sempre arrossego la tristesa amb mi. Sóc una persona molt sentida, a qui afecten molt les coses". Ja ho van dir, temps enllà, els savis: la creació surt del turment. I la tristesa acostuma a ser ben present en els fils que teixeixen el món creatiu d'Ivette Nadal (<http://www.ivettenadal.com/>) (Granollers, 1988). Però ella, tan menuda i tan tímida, no ha tingut temps de parar, amb només 23 anys: dos discos, un llibre de poesia, recitals, concerts, bons amics i un fill. Aquest any, a més, la família creixerà amb un tercer disc i un nou recull de poemes que prometen deixar una mica més arraconada aquesta tristesa que, diu, arrossega.

En aquest temps, Ivette Nadal no ha parat de fer provatures en dos camps que es toquen de prop: la poesia i la música. Mentre prepara el nou disc per l'abril, va escrivint els versos que formaran el seu segon recull de poemes. "Escric bastant a raig, no sóc molt purista de la llengua. Funciono més per sentiments i per intentar escriure aquella sensació que vull transmetre. Per a mi, escriure no és un procés racional. Si em poso a escriure és perquè en tinc la necessitat, és un impuls físic i mental. De vegades intento posar-hi ironia, però aquell impuls sempre sorgeix d'alguna cosa que m'està fent patir o que m'ha fet mal. I no sé per què, però em sento més segura i més jo mateixa quan recito, amb la poesia".

Allunyar-se de la melancolia

"Tot i així, crec que he crescut des que he sigut mare. Ara sóc una persona més tranquil·la, menys trista. Estic en un moment en el qual vull pensar bé què vull fer i què vull ensenyar de mi. En tot aquest temps, m'he adonat que la tristesa sobre l'escenari no és productiva. La gent, quan carrego els recitals de molta poesia o quan em mostro massa, s'allunya de l'emoció que volia transmetre. És normal, tots tenim problemes, i fer un projecte tan trist com el meu de vegades crea una distància amb qui rep el missatge, no pas un apropament".

"M'he adonat que necessitava créixer sobre l'escenari, que no havia de centrar-ho tot en cançons que em fan estar encongida. Estic intentant començar una nova etapa, i intentaré aplicar aquest canvi a les lletres i a la manera de dir-les. Fins ara he estat molt a prop de la melancolia i potser haig d'allunyar-me'n una mica".

Nova etapa i nou disc

"Tinc previst gravar el disc el mes d'abril. Tindrà dotze cançons, de les quals cinc són poemes d'altra gent, autors com ara Francesc Garriga, Anna Aguilar o Enric Casasses. Comptar amb versos de poetes que m'agraden m'ajudarà a fer aquest canvi de mentalitat. Estic convençuda que el proper disc serà de transició i marcarà l'inici d'una nova etapa".

"Els dos primers discos els va produir en Toni Xuclà, però ara la idea és treballar sense productor, fer la feina de producció entre tots els components de la banda. Sé que és un pas arriscat, però tinc ganes de tocar amb el grup, format per gent molt jove, i veure què en surt. M'agradaria que sonés més desenfadat, una mica més lluny del què seria el pop comercial. De moment estic molt contenta, perquè serà una cosa diferent i perquè vull deixar-me anar. A més, em fa molta il·lusió musicar aquests poetes que dic. Creia que necessitava un canvi d'actitud artística i aquest disc ho mostrarà".

Entre dos mons

"Sé que pot sonar estrany, però ara mateix no em veig d'aquí uns anys amb un projecte consolidat. Seguiré fent discos i escrivint, això segur, però no em veig tenint un gran públic, no crec que el meu projecte vagi tan bé en un futur com per poder-ne viure. I no ho dic amb negativitat, ho dic valorant el què faig, el què m'agrada i el moment on som. També sóc molt conscient que he tingut molta sort! Amb 23 anys, i sense el recolzament de cap empresa ni de cap grup mediàtic, de seguida vaig sonar a la ràdio, vaig tenir oportunitats i he pogut anar fent".

"Això de caminar per aquest dos mons artístics, però, m'ha fet una mica estranya a ulls de tothom. No em sento recolzada ni pel món de la poesia ni pel de la cançó. Els poetes em troben poc profunda, i els músics que vaig d'interessant. Res més lluny de la realitat. Mai he volgut ser res que no fos, ni ho he premeditat. Simplement vaig fent. I estic molt contenta per totes les oportunitats que he tingut, de debò".

La col·laboració amb Manolo Garcia

Oportunitats com la de posar la veu en una de les cançons del nou disc de Manolo García. "M'ha fet molta il·lusió aquesta col·laboració, i m'he adonat que no hi ha tanta distància amb el món espanyol, que se'ns valora amb independència d'on siguis. I, fins i tot, que de vegades se'ns valora més que a casa. Som un país petit, amb les coses bones i les dolentes. Aquesta col·laboració aquí no ha tingut gaire repercussió, quan es tracta de la primera col·laboració de veu que es fa en un disc del Manolo Garcia. Això que aquí no se li doni gaire importància et fa qüestionar moltes coses".

Una col·laboració que posa una altra fita en un camí viscut intensament. Potser aquest camí s'ha de fer així, amb moments de dubte, mantenint-se humil, reinventant-se cada dia, escrivint el propi destí. Potser s'ha de nedar en les profunditats d'aquesta raresa de sentir-se observat. Qui sap, també, si la Ivette s'equivoca i potser d'aquí uns anys té un públic fidel i pot viure d'això que tant li agrada fer. Encara que, de vegades, això et faci sentir trist.

Amb només 23 anys Ivette Nadal ja ha tret dos discos i un llibre de poesia. Foto: Esteve Plantada